

בתי המשפט

עא 004115/07		בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים	
06/07/2008	תאריך:	כבוד סגן הנשיא גדעון גינת כבוד השופטת ברכה בר-זיו כבוד השופט עדי זרנקין	בפני:

בעניין: 1. עזבון המנוח שחאדה סובחי ז"ל ת.ז. 0202922017

2. שחאדה עבד סובחי ת.ז. 024738960

3. שחאדה נידאל סובחי ת.ז. 032985533

4. שחאדה לואי סובחי ת.ז. 043218601

5. שחאדה חוריה ת.ז. 050978337

המעוררים /
המשיבים שכנגד

נ ג ד

מנורה חברה לביטוח בע"מ

המשיבה /
המעוררת שכנגד

ערעור מיום 1/2/07 וערעור שכנגד מיום 13.5.07 על פסק דין מיום 21.12.06 של בית משפט השלום בחיפה (כב' הנשיא אהוד רקס) ב-[ת.א. 9357/04](#) [פורסם בנבו]

בשם המעוררים: עו"ד עבד אלכארים בדארנה + עו"ד מוחמד אבו יונס

בשם המשיבה: עו"ד מאהר אלמאדי

לפסק-דין במחוזי (02-06-2008): [עא 4115/07 עזבון המנוח שחאדה סובחי ז"ל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ](#)
שופטים: גדעון גינת, ברכה בר זיו, עדי זרנקין עו"ד: עבדאלכרים בדארנה, מוחמד אבו יונס, מאהר אלמאדי

לפסק-דין במחוזי (05-02-2008): [עא 4115/07 עזבון המנוח שחאדה סובחי ז"ל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ](#)
שופטים: גדעון גינת, שושנה שטמר, ברכה בר זיו עו"ד: ע. בדארנה, מ. אלמאדי

לפסק-דין בשלום (21-12-2006): [תא 9357/04 עזבון המנוח שחאדה סובחי ז"ל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ](#)
שופטים: אהוד רקס עו"ד: מ. אבו יונס, מ. אלמאדי

מיני-רציו:

* נזיקין – פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – קשר סיבתי

האם מוות שנגרם מסיבה לא ידועה בעת נסיעה בטרקטור מהווה "תאונת דרכים" כמשמעות מונח זה בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים? המחלוקת מתמקדת במרכיב הקשר הסיבתי בין נזק הגוף שנגרם למנוח (מוות) לבין השימוש ברכב המנועי.

ביהמ"ש המחוזי קבע:

יש לבחון קיומו של קשר סיבתי עובדתי וקשר סיבתי משפטי.

סיבת המוות בענייננו אינה ידועה, ולא הוכח מבחינה עובדתית מה גרם לתוצאה האמורה. לחומר הראיות מטעם התובעים צורפה חוות דעת מומחה, לפיה ישנה סבירות גבוהה מבחינה תעבורתית שהמנוח נפגע מענף עץ זית נמוך במהלך הנסיעה. ואולם, חוות דעת זו הינה תיאורטית בעיקרה, בנויה על השערות ולא על עובדות מוכחות. בשים לב לאמור ובהתייחס לכך שנמצאו על המנוח חבלות קלות בלבד, הרי שלא ניתן להתייחס לחוות דעת זו כראיה לכך שפטירתו של המנוח בעת נסיעתו על הטרקטור נגרמה כתוצאה מפגיעתו באחד מהענפים, כנטען.

משפחת המנוח התנגדה לנתיחת גופתו של המנוח לצורך קביעת סיבת המוות. אין בפנינו, אפוא, כל ראיה עצמאית באשר לסיבה שהביאה למותו של המנוח. ממילא אין בידי ביהמ"ש, בהיעדר ראיה זו, לקבוע אם הסיבה למותו של המנוח קשורה בדרך כלשהי לשימוש בטרקטור ולתאונה הקלה שבה היה הטרקטור מעורב.

בימ"ש קמא קבע כי גם אם מות המנוח נגרם כתוצאה מאירוע לכבי או מוחי, שלא הוכח, לא ניתן לשלול האפשרות כי הדבר אירע לאחר פגיעת התובע בעץ. לשיטתו, במצב זה, אין מחלוקת כי מוות כזה נגרם עקב השימוש ברכב. ואולם, המבטחת תחויב רק כאשר הגורם התאונתי הינו פקטור עיקרי באירוע. כאן לא הוכח כי בעת הנהיגה או בסמוך לה התרחש אירוע חיצוני "פאטאלי", אשר עשוי היה לגרום בלבו של המנוח את אותן תמורות שהביאו, כביכול, למותו.

אפילו הייתה מתקבלת טענת המערערים, כי הסיבה הבלעדית למותו של המנוח או אחת מהסיבות הינה פגיעתו של הטרקטור בעצי הזיתים, עדיין היה עליהם להוכיח קיומו של קשר סיבתי-משפטי. בענייננו, לא הוכח כי המוות של המנוח הוא תולדה של הסיכונים הרגילים של השימוש ברכב למטרות תחבורה. מותו של המנוח בעקבות פגיעה קלה של כנף הטרקטור בעץ (בהנחה שהפגיעה קדמה למוות) אינה נכללת בין הסיכונים של שימוש ברכב. יש לקבוע, לכן, כי הפגיעה שנגרמה למשיב לא אירעה "עקב" שימוש ברכב מנועי, אלא הרכב היה תפאורה בלבד להתרחשות הנזק.

פסק - דין

סגן הנשיא גדעון גינת:

1. האם מוות שנגרם מסיבה לא ידועה בעת נסיעה בטרקטור (להלן: "האירוע") מהווה "תאונת דרכים" כמשמעות מונח זה בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: חוק הפיצויים)?

א. רקע עובדתי

2. שחאדה סובחי ז"ל (להלן: "המנוח") יצא בתאריך 14.05.2003 לחרוש את מטעי הזיתים בסמוך לביתו. המנוח נמצא ללא רוח חיים, שרוע על קשת המגן בחלקו האחורי של הטרקטור עליו נסע, כאשר הטרקטור תקוע בתלולית עפר, גלגליו הקדמיים באוויר, הגלגל האחורי הימני מסתובב והמנוע פועל (ראו פסקה 2 של פסה"ד).

3. הנשיא המלומד קיבל את תביעתם של המערערים לפיצויים וקבע בעמ' 4 לפסק-דינו, כך: "גם על פי הפסיקה, עפ"י הנתונים האמורים (נסיעה על רכב, פגיעה בעץ, סימני פגיעה על גוף המנוח) ובהיעדר ראיות לסתור, יש לקבוע כי הכף נוטה לכיוון גרסת התובעים, לפיה מות המנוח נגרם עקב השימוש בטרקטור, בנסיבות המהוות תאונת דרכים על פי החוק..". (ראו פסקה 4.3 של פסה"ד).

ב. טענות הצדדים

4. לטענת המערערים, שיעור גובה הפיצוי שנפסק בבית משפט השלום אינו משקף את גובה הנזק שנגרם לעיזבונו של המנוח (ראו סעיף 8 בעמ' 2 לעיקרי הטיעון מטעם המערערים מיום: 22.01.2008).

5. לטענת המשיבה (המערערת שכנגד), לא עלה בידי המערערים להוכיח, כי מותו של המנוח נגרם בנסיבות המהוות "תאונת דרכים" על-פי חוק הפיצויים. לחלופין, המשיבה חולקת גם על שאלת גובה הפיצוי שנפסק (ראו עמ' 3-4 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבה מיום: 24.01.2008).

6. בתגובה לערעור שכנגד, סומכים המערערים את טענותיהם על פסק-הדין שניתן בערכאה הדיונית, בו נקבע, כי נסיבות התאונה המוסכמות מובילות למסקנה, כי מותו של המנוח אכן נגרם בנסיבות המהוות "תאונת דרכים" (סעיף 1 לעיקרי הטיעון של המערערים בתגובה לערעור שכנגד, מיום: 28.01.2008).

לטענתם, מסקנת המומחה על-פיה בזמן המעבר מתחת לענפי עץ הזית, נפגע המנוח מהענפים בחזהו ובראשו והטרקטור המשיך בנסיעה חופשית, ללא שהמנוח שלט בו עד אשר נעצר במקום הימצאותו כ-15 מטר מהעץ עם הענפים הנמוכים, מתיישבת עם קביעת בוחן התנועה, כי הטרקטור נסע באופן חופשי כ-14 מטר וכן עם הפגיעות שנמצאו בגופו של המנוח המתאימות לפגיעות מענפי העץ (שם, סעיף 3). לשיטתם, מסקנה זו, עולה בקנה אחד גם העובדה, כי נמצאה מעיכה וסימני פגיעה מעץ בכנף הימני של הטרקטור (שם).

ג. המחלוקת

7. המחלוקת העיקרית בין הצדדים בערעור זה היא בשאלה האם ניתן לומר, בנסיבות דלעיל, כי מותו של המנוח נגרם ב-"תאונת דרכים" כמשמעותו של מונח זה בחוק הפיצויים? המחלוקת מתמקדת במרכיב הקשר הסיבתי בין נזק הגוף שנגרם למשיב לבין השימוש ברכב המנועי. השאלה היא אם בנסיבות העניין נגרם למשיב נזק עקב ה"שימוש ברכב", שאז האירוע הוא בבחינת "תאונת דרכים", או שמא היה הרכב זירה לקרות האירוע בלבד, שאז אין האירוע בבחינת "תאונת דרכים".

ד. דיון

8. "תאונת דרכים" מוגדרת בסעיף 1 לחוק הפיצויים, בזו הלשון:

"מאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף **עקב** שימוש ברכב מנועי למטרות תחבורה" (הדגשות הוספו).

9. ב-רע"א 8061/95 עוזר יצחק נ' אררט חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נ(3) 532 נקבעו שלבי התהליך הפרשני לתאונת דרכים כהגדרתה בחוק. נאמר, כי לאור מבנה ההגדרה, ההליך הפרשני נחלק לשלושה שלבים. השלב הראשון הוא הרלוונטי לענייננו:

"בשלב הראשון על השופט לקבוע אם המאורע שלפניו נופל לגדרה של ההגדרה הבסיסית... אכן, בגדר השלב הראשון על השופט לבחון את קיומם של ששת המרכיבים הבאים של ההגדרה הבסיסית: (1) מאורע; (2) נזק גוף; (3) עקב; (4) שימוש; (5) ברכב מנועי; (6)

למטרות תחבורה. הנטל בשלב זה מוטל על הטוען לקיומה של תאונת דרכים. אם אחד מהמרכיבים הללו אינו מתקיים – ואין נפקא מינה מהו המרכיב שאינו מתקיים – משמע שהמקרה אינו נופל בגדר ההגדרה הבסיסית" (שם, בעמ' 557).

10. "המאורע "התאונתי" הוא פתאומי... וחד פעמי" (ראו א' ריבלין, **תאונת הדרכים- סדרי דין וחישוב פיצויים**, מהדורה שלישית, י-ם 1999, סעיף 45 משפט ראשון, בעמ' 47). האם מתקיים הקשר הסיבתי בין השימוש בטרקטור לבין המאורע שבו נגרם לתובע נזק גוף (בענייננו, מוות) ומהו אותו "מאורע" שהתרחש במהלך השימוש ברכב?

מבחן הקשר הסיבתי

11. פסק־הדין המרכזי והמקיף שניתן בנוגע למרכיב הקשר הסיבתי בהגדרת "תאונת דרכים" טרם תיקון מס' 8 לחוק הפיצויים הוא [ע"א 358/83 שולמן נ' ציון חברה לבטוח בע"מ, פ"ד מב\(2\) 844](#). בנוגע למונח "שימוש" ברכב מנועי נקבע, כי מונח זה טומן בחובו פעולה של הרכב או פעולה ברכב הקשורה לייעודו הרגיל והטבעי של הרכב. המושג "שימוש" כולל הן שימוש עיקרי, שהוא ביצוע ייעודו של הרכב, והן שימוש לוואי, הכולל את כל אותן פעולות משניות הבאות לסייע ולהבטיח פעולה הקשורה לשימוש העיקרי, קרי אמצעי עזר ופעולות נלוות הדרושות להגשמת ייעודו של הרכב.

12. נדרש קיומו של קשר סיבתי עובדתי ונדרש קשר סיבתי משפטי (ראו [ע"א 6000/93 עזבון המנוח פואז קואסמה נ' רג'בי, פ"ד נ\(3\) 661](#)).

13. הסיבתיות העובדתית עניינה בזיקה הפיסיקלית בין גורם מסוים לבין התוצאה המזיקה. שאלת קיומו של קשר סיבתי עובדתי, מוכרעת לרוב באמצעות המבחן של סיבה־בלעדיה־אין (causa sine qua non). התובע הוא שנדרש להוכיח את הקשר בין גורם מסוים, שהוא גורם עובדתי לנזק, אשר בלעדיו לא היה הנזק מתרחש, לבין התוצאה המזיקה (ריבלין, שם, בעמ' 208).

14. סיבת המוות בענייננו אינה ידועה. לאירוע לא היו עדים. כל שיש בידינו הן התעודות הרפואיות (דו"חות נט"ן ומד"א) ודו"חות המשטרה מיום האירוע. מהדו"ח הרפואי עולה, כי המנוח נמצא עם סימני "המטומה בעין ימין ושפשוף בבית החזה הקדמי בצד ימין" (ראו מוצג ת/5 בתיק בית-משפט השלום, דו"ח מס' 1045079). עוד נכתב, כי למנוח "אישונים מורחבים, אין דימום חיצוני מאסיבי, יש נפיחות בעין ימין וחזה ימין" (שם, דו"ח מס' 1045384). בדו"ח המשטרה, נכתב כי לא נמצאו סימני דם על הטרקטור או על האדמה וכי הרכב נמצא תקין בבדיקה שנעשתה (ראו דו"ח פעולה+ביקור שנערך על-ידי גדי לוי, מיום: 17/12/2003; ראו גם דו"ח בוחן תנועה שנערך על-ידי רס"מ מוזס מדקר, מיום: 17/12/2003). לדברי הנשיא המלומד, עולה מדו"ח בוחן התנועה של המשטרה, כי עובר לאירוע נסע הטרקטור בין עצי זית ופגע בעץ (הכנף הימנית של הטרקטור), המנוח נהדף לאחורי הטרקטור ולאחר הפגיעה המשיך הטרקטור בנסיעה עד למקום בו נמצא (תלולית עפר), כשהמנוח אינו שולט בו (סעיף 4.2 בעמ' 4 של פסה"ד).

15. עובדת מותו של המנוח אינה אלא תוצאה סופית. לא הוכח מבחינה עובדתית מה גרם לתוצאה האמורה. סיווגו של המאורע כ-"תאונת דרכים" מצריך הוכחה, כי מותו של המנוח נגרם "עקב שימוש ברכב". יש לבחון, איפא, שתי שאלות:

1. האם יש בחוות דעתו של המומחה הבטיחותי, כדי לעמוד בנטל לצורך סיווג האירוע כ-"תאונת דרכים"?
2. האם יש בסירוב לביצוע נתיחה שלאחר המוות, כדי לחפות על היעדר הראיה המתאימה לסיווג האירוע כ-"תאונת דרכים"?

• חוות דעת מומחה

16. לחומר הראיות מטעם התובעים, צורפה חוות דעת מומחה של בועז מוגילבקיין (קציין בטיחות מורשה ומוסמך כשמאי ובוחר) מיום: 27.03.2006, לפיה ישנה סבירות גבוהה מבחינה תעבורתית שהמנוח נפגע מענף עץ זית נמוך במהלך הנסיעה. לטענת בא כוחה של המשיבה (המערערת שכנגד), חוות דעת זו הינה תיאורטית בעיקרה, בנויה על השערות ולא על עובדות מוכחות (סעיף 14 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבה מיום:

24.01.2008), ואני סבור כמוהו. מצאתי לנכון לציין את הדברים הבאים שנאמרו בחקירתו של המומחה הנ"ל:

"ש. על פי התמונות 5, 4, 6 ציינת שסביר להניח שהמנוח נפגע מענף.
ת. ענף זה או אחר, הענף התאים, אך יש אפשרות שזה ענף אחר.

....

ש. אתה ביצעת יותר משחזור אחד שראית שהשחזור הראשון שעשית לא מתאים לתאונה.
ת. לא היה לי נתון מובהק מאיזה ענף נפגע המנוח, אני בדקתי כמה אפשרויות בצד זה של עץ הזית וגם מצידו השני של העץ"
(ראו חקירתו של בועז מוגילבקיין, בעמ' 10 לפט., מיום: 10/07/2006).

בשים לב לאמור לעיל ובהתייחס לכך שנמצאו על המנוח חבלות קלות בלבד, הרי שלא ניתן להתייחס לחוות דעת זו כראיה לכך שפטירתו של המנוח בעת נסיעתו על הטרקטור נגרמה כתוצאה מפגיעתו באחד מהענפים, כנטען.

• סירוב המשפחה לביצוע נתיחה שלאחר המוות

17. משפחת המנוח התנגדה לנתיחת גופתו של המנוח לצורך קביעת סיבת המוות מטעמי מצפון ודת (ראו חקירת בנו של המנוח בעמ' 14 לפט., מיום: 10/07/2006). בתעודת הפטירה שהוצאה לאחר מותו נרשם, כי: "סיבת המוות אינה ידועה". אין בפנינו, איפא, כל ראיה עצמאית באשר לסיבה שהביאה למותו של המנוח. ממילא אין בידינו, בהיעדר ראיה זו, לקבוע אם הסיבה למותו של המנוח קשורה בדרך כלשהי לשימוש בטרקטור ולתאונה הקלה שבה היה הטרקטור מעורב (ראו [ת.א \(חי'\) 10603/97](#) ג'מילה ריאן נ' "הפניקס" חברה לביטוח בע"מ, פסקה 4 (פורסם בנבו), 19.11.2000). אין לדעת אם התאונה ארעה קודם לפטירה או לפניה לאחריה.

18. בסוגיה זו, כתב הנשיא המלומד כך: "שוכנעתי לקבל את טענת התובעים כי סירוב המשפחה לביצוע ניתוח שלאחר המוות נעשה מסיבות מצפון ודת ואין לקבוע בנסיבות, כי הסירוב לביצוע הנתיחה, צריך לשמש כראיה נגד התובעים..." (ראו פסקה 4.2 של פסה"ד).

19. אינני סבור, כי מדברים אלו שנאמרו בפסק דינו של בית משפט השלום בחיפה, יש להסיק כי סירוב לביצוע נתיחה שלאחר המוות (מוצדק ככל שיהיה), יכול לחפות על

היעדר הראיה המתאימה. ואם כך אכן התכוון בית המשפט לקבוע – דעתי, בכל הכבוד, שונה מדעתו. המערערים נמנעו מלהביא ראיה משמעותית שיכולה הייתה להוכיח את טענותיהם. עצם ההימנעות תשמש, לכן, כנגדס, בייחוד כאשר אין כל ראיה אחרת, ממנה ניתן ללמוד, כי נתיחה שלאחר המוות הינה אסורה על-פי דתם של התובעים, כנטען.

20. השופט המלומד קבע, כי "גם אם מותו של המנוח נגרם כתוצאה מאירוע גופני (לבבי או מוחי), עניין אשר כאמור לא הוכח, לא ניתן לשלול האפשרות כי הדבר אירע לאחר פגיעת התובע בעץ ואיבוד השליטה על הטרקטור". לשיטתו, במצב זה, אין מחלוקת כי מוות כזה נגרם עקב השימוש ברכב (פסקה 4.2 של פסה"ד).

21. אין כל תימוכין בראיות להנחה זו של בית-משפט השלום. המבטחת תחויב רק כאשר הגורם התאונתי הינו פקטור עיקרי באירוע. במקרה דנן, לא הוכח (למעט פגיעת הכנף הימנית של הטרקטור בעץ), כי בעת הנהיגה או בסמוך לה התרחש אירוע חיצוני "פאטאלי", אשר עשוי היה לגרום בלבו של המנוח את אותן תמורות שהביאו כביכול למותו, כנטען. זאת ועוד: לא הובאה בפני כל חוות דעת רפואית אשר ממנה ניתן ללמוד, כי קיימת אפשרות לפיה המנוח (שעל-פי חומר הראיות, הייה אדם בריא וללא מחלות לב קודמות, ראו סעיף 4.2 בעמ' 4 של פסה"ד) עלול ללקות בליבו כתוצאה מפגיעה קלה זו של הטרקטור בעצי הזיתים.

22. אפילו הייתי מקבל את טענת המערערים (דבר שלא ניתן בהיעדר ראיות מתאימות), כי הסיבה הבלעדית למותו של המנוח או אחת מהסיבות הינה פגיעתו של הטרקטור בעצי הזיתים, עדיין היה עליהם להוכיח קיומו של קשר סיבתי משפטי. "הסיבתיות המשפטית מבצעת מיון נוסף – בבחירה מתוך הגורמים שהסבו עובדתית, את הנזק, את אלה שהמשפט רואה בהם גורמים רלוונטיים" (ריבלין, שם, בעמ' 121).

23. בפרשת רג'בי הנ"ל, נקבע שמבחן הסיכון – תוך שילובו במבחן השכל הישר – עומד ביסוד דרישת הקשר הסיבתי משפטי (שם, בעמ' 672). מבחן הסיכון עונה לשאלה אם השימוש בכלי הרכב הוא גורם ממשני לנזק הגוף, אם הנזק הוא בתחום הסיכון שהשימוש (העיקרי והמשני) בהם יוצר ואשר בגינו ביקש המחוקק ליתן פיצוי. מבחן השכל הישר בוחן את הקרבה (הרעיונית) של ה"שימוש" לנזק, את מידת תרומתו של

ה"שימוש" ברכב להתהוות התוצאה המזיקה (שם, בעמ' 878). כאמור, בענייננו, לא הוכח כי המוות של המנוח הוא תולדה של הסיכונים הרגילים של השימוש ברכב למטרות תחבורה. מותו של המנוח בעקבות פגיעה קלה של כנף הטרקטור בעץ (בהנחה שהפגיעה קדמה למוות) אינה נכללת, איפא, בין הסיכונים של שימוש ברכב. אני קובע, לכן, כי בשים לב לראיות שהוצגו, הפגיעה שנגרמה למשיב לא אירעה "עקב" שימוש ברכב מנועי אלא הרכב היה תפאורה בלבד להתרחשות הנזק.

24. ב-דנ"א 4015/99 רותם חברה לביטוח בע"מ נ' מזאוי, פ"ד נז (3) 145 נתקבלה חוות דעתו של השופט י' טירקל (כפי שהובאה כדעת מיעוט ב-רע"א 1389/98 מזאוי נ' מדינת-ישראל (פורסם בנבו), 03.06.1999), לפיה הנזק אכן אירע במהלך הנסיעה, קרי במהלך השימוש ברכב, אולם הוא לא אירע עקב השימוש ברכב. בנסיבות המקרה נקבע על ידיו, כי הרכב שימש רק כזירה לאירוע התאונה, ולא היה הגורם או אחד מהגורמים להתרחשותה.

25. לא נעלם מעיניי, כי ב- ת.א 1774/03 עיזבון המנוח אליק מייכלוב ז"ל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו), 13.11.2007) השופטת נ' אחיטוב קבעה, כי במקרה בו נסיבות מותו של הנוסע אינן ידועות, יש לדחות את הטענה האפשרית, כי מדובר בהתקף לב ולאמץ כלל של מדיניות שיפוטית ולקבוע, כי מדובר ב"תאונת דרכים". אין בידי לאמץ גישה זו בנסיבות המקרה שלפנינו. שם הצביעו הראיות על כך שרכבו של המנוח התנגש ברכב אחר וכתוצאה מכך נפגע קשה ("לרכבו של המנוח נגרם נזק, המשתרע על רוב חזית הרכב - אך הוא ניכר יותר בצד ימין. כתוצאה מהתאונה קרס הגה המכונית", שם בפסקה 4 לפסק-הדין). בענייננו, מדובר בפגיעה קלה של כנף הטרקטור בעצי הזיתים.

26. חוסר מהימנותה של חוות דעת המומחה מטעם התובעים יחד עם ההימנעות מהבאת ראיה עצמאית שהייתה יכולה לתת תשובה לשאלה של סיבת המוות מחייבת את המסקנה, כי המערערים לא עמדו בנטל השכנוע, כי מותו של המנוח אכן נגרם "עקב שימוש" בטרקטור ובנסיבות שניתן לסווגם כ-"תאונת דרכים".

סיכום

27. קיים אינטרס ציבורי בהקפדה על הכרה בפיצוי לפי חוק הפיצויים רק במקרים

הכלולים בהגדרת המאורע התאונתי. בענייננו, לא נשאו התובעים בנטל השכנוע המוטל עליהם. אני מציע, לכן, לקבל את הערעור שכנגד, לדחות את הערעור ולבטל את פסק-דינו של בית-משפט השלום. לפני משורת הדין, לא הייתי עושה צו בדבר הוצאות בערכאתנו.

סגן-נשיא

השופטת ברכה בר-זיו:

אני מסכימה.

שופטת

השופט עדי זרנקין:

אני מסכים.

שופט

הוחלט כאמור בחוות דעתו של סגן הנשיא ג' גינת. הערבון בערעור וההתחייבות בערעור שכנגד יוחזרו למי שהפקידם.

ניתן היום ג' בתמוז, תשס"ח (6 ביולי 2008) בהעדר.

גדעון גינת 54678313-4115/07

סגן נשיא

שופטת

שופט

אלה ר.ל.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה